

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX • 148 (2564). ЧЕТВЕР, 14 ГРУДНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Сьогодні в Кіровограді закінчує свою роботу обласний семінар керівників шкіл і голів методичних рад наставників молоді. Протягом трьох днів його учасники ділилися досвідом, обговорювали нагальні проблеми виховання робітничої зміни. Гості ознайомилися з практикою наставництва на Кіровоградському заводі радіовиробів.

ПЕРША КОЛОНКА

ЖИТТЯ, ЩО ПОВТОРЮЄТЬСЯ

Коли сягнеш висот професійної майстерності, коли ім'я твоє називатимуть з гордістю і шанобою, не забудь, що біля підніжжя цих висот посідає тобі колись сильну руку багата й щедра душа людини. І зробив ти, тримаючись за неї, перші, найважчі кроки. Людина вела тебе вгору, поки крок твій не став твердим і впевненим. Ти пішов уже сам. А людина знову подала руку, іншому, невідомому. І пішла з ним разом. Ця людина — твій наставник.

Образно кажучи, життя наставника — це дорога, що повторюється. Тільки повторюється вона шоразу по-різному, бо проходить через долі, характери таких не схожих між собою шістнадцяти-сімнадцятирічних. У наставництві нема єдиної «технології» виховання. В цьому його трудність і... романтика, як твердять самі робітничі педагоги. Тей, хто бачить у вихованні молодоті зміни лише труднощі, не помічаючи цієї буденної романтики, навряд чи зможе бути наставником.

Людей, котрі дають пугівку в трудове життя все новим і новим поколінням юнаків і дівчат, на Кіровоградщині сотні, тисячі. Ціла армія робітничих педагогів під керівництвом рад наставників готує собі трудову зміну, передає молоді кращі традиції. Це золотий фонд держави. Ось Віталій Андоїнович Волков, слюсар-інструментальник цеху № 20 Кіровоградського заводу радіовиробів, кавалер ордена «Знак Пошани». За дев'ятнадцять років він називає професії 15 юнаків. Великого поширення набрав цей рух на головному підприємстві Кіровоградського виробничого швейного об'єднання, Олександрійському електромеханічному заводі, Світловодському заводі чистих металів, кіровоградському заводі «Червона зірка». Причому тут дбають не тільки про кількісний, а й про якісний бік розвитку наставництва, шукають нових форм роботи з новачками. Адже в цехи підприємств приходять молоді люди здебільшого із середньою освітою, маючи селідний запас різноманітної інформації. Елементи морального хаосу все виразніше виявляються у процесі виховання, бо насамперед необхідно виховувати людину.

Комсомол і наставництво — ці почаття нероздільні. Живі контакти з наставниками збагачують комсомольських активістів життєвим досвідом, позитивно впливають на розвиток творчої ініціативи молоді. Бригадне наставництво знайшло широке впровадження найперше в комсомольсько-молодіжних колективах. Дедалі частіше зустрічаєш у цехах молодих робітничих учителів.

Наставництво — жива, дуже делікатна справа. Тож лише масовими заходами комітети комсомолу, комсомольські бюро цехів не доб'ються індивідуального підходу до кожного новачка. Саме індивідуальний підхід — основний закон робітничої педагогіки. І здійснювати його на практиці спільчани повинні в контакт з досвідченими наставниками.

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

12 грудня в Києві відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України, який розглянув питання:

1. Про підсумки листопадового [1978 р.] Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки, що випливають з його рішень і виступу Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР

товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі.

2. Про проекти Державного плану економічного і соціального розвитку УРСР і Державного бюджету УРСР на 1979 рік.

З доповіддю у першому питанні на Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

У виступі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на листопадовому Пленумі, сказав дисповідач, дано глибокий, всебічний аналіз стану справ в економіці країни, переконливо показано масштаби досягнутих успіхів, визначено завдання, що стоять перед нами, а також шляхи і засоби їх здійснення.

Пленум проходив у діловій, творчій обстановці. Він ще раз показав, що за минулі три роки партія і народ зробили багато, що наша країна неухильно йде вірним — ленинським шляхом.

Життя переконливо підтвердило правильність політичних настанов ХХV з'їзду партії, виробленої ним соціально-економічної програми. Промислової продукції цього року наша республіка випустила у 3,5 рази більше, ніж виробляла вся країна в 1940 році. Порівняно з 1975 роком обсяг промислового виробництва зріс на 15,3 процента. З початку п'ятиріччя понад п'ять мільярдів продукції більш як на 3 млн. карбованців.

Цього року вирощено рекордний урожай зерна — 50,6 млн. тонн або по тонні на кожного жителя республіки. В середньому з гектара зібрано

по 30,3 цнт., а озимої пшениці — по 35,2 центнера. Державі продано 1 млрд. 82 млн. пудів хліба — на 32 млн. пудів більше від плану, а за три роки заготовлено понад 3 млрд. пудів.

Таким чином, продаж державі мільярда пудів зерна на рік на ділі стає нормою для хліборобів України.

Успішно виконується намічена партією соціальна програма.

План на 1979 рік стане ще однією важливою ланкою в реалізації рішень ХХV з'їзду, в підготовці до здійснення ще складніших завдань одинадцятої п'ятиріччя.

План на 1979 рік стане ще однією важливою ланкою в реалізації рішень ХХV з'їзду, в підготовці до здійснення ще складніших завдань одинадцятої п'ятиріччя.

У нашій республіці в наступному році намічено збільшити національний дохід на 4,2 проц. або більш як на 3 млрд. карбованців, забезпечити зростання продуктивності суспільної праці на 4,8 проц., обсягу промислового виробництва 5,2 процента. По цих показниках приріст намічається вищий, ніж буде досягнуто в нинішньому році.

Нам необхідно забезпечити дальше зростання виробництва зерна, значно

Перемога бригадира

До свого трудового свята — першого в житті — молодий комуніст Олексій Попов ішов упевнено. Виконувати півтори норми щодня — це стало праглом для нього. Та найвищої продуктивності праці передовик добився в рік ювілею Ленінського комсомолу. Щомісяця його виробіток досягав 163 — 167 процентів норми. Ударна праця привела Олексія Попова до трудової перемоги — цими днями він завершив виконання особистого п'ятирічного завдання. Олексій Попов, застого-

вуючи передові методи зварювання, зумів не тільки перейти за півторанормовий рубіж. Усю продукцію він здає ВТК лише з першого подання. Це у нього переймають досвід високоякісного зварювання підніжної дошки до сівалок масових серій, що їх випускає шинний завод Це, засвоївши його прийоми праці, всі члени бригади не набагато відстають від свого бригадира.

Н. ЛОМАКІНА,
секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 2 заводу «Червона зірка».

підвищити темпи розвитку тваринництва.

Намічається здійснення носих важливих заходів по дальшому поліпшенню добробуту народу. Серед них — підвищення заробітної плати працівників освіти, охорони здоров'я, культури та інших невиробничих галузей. В цілому зарплату буде підвищено майже трьома мільйонами чоловік.

Робота по здійсненню господарських завдань четвертого року п'ятиріччя буде великою і напруженою, сказав доповідач. Вона вимагатиме мобілізації всіх сил, дальшого підвищення рівня політичної і організаційної роботи, умілого використання всього потенціалу, наявних резервів, удосконалення керівництва народним господарством.

З доповіддю «Про проекти Державного плану економічного і соціального розвитку УРСР і Державного бюджету УРСР на 1979 рік» на Пленумі виступив член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів УРСР товариш О. П. Ляшко.

Учасники Пленуму висловили впевненість у тому, що комуністи, трудящі Радянської України, натхненні рішеннями листопадового Пленуму ЦК КПРС, зроблять усе для виконання завдань десятої п'ятиріччя, для втілення в життя історичних рішень ХХV з'їзду КПРС.

Із заключним словом на Пленумі виступив товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

З обговорених питань Пленум ЦК Компартії України прийняв відповідні постанови.

(РАТАУ).

ВІДЛУННЯ СТУДЕНТСЬКОГО ЛІТА

СЕМЕСТР ТРЕТІЙ, ТРУДОВИЙ

Фото, яке ви бачите, зробив фотокореспондент В. Ковпак на одній зі студентських новобудов нинішнього літа.

Студентські загони в нашій області дуже популяр-

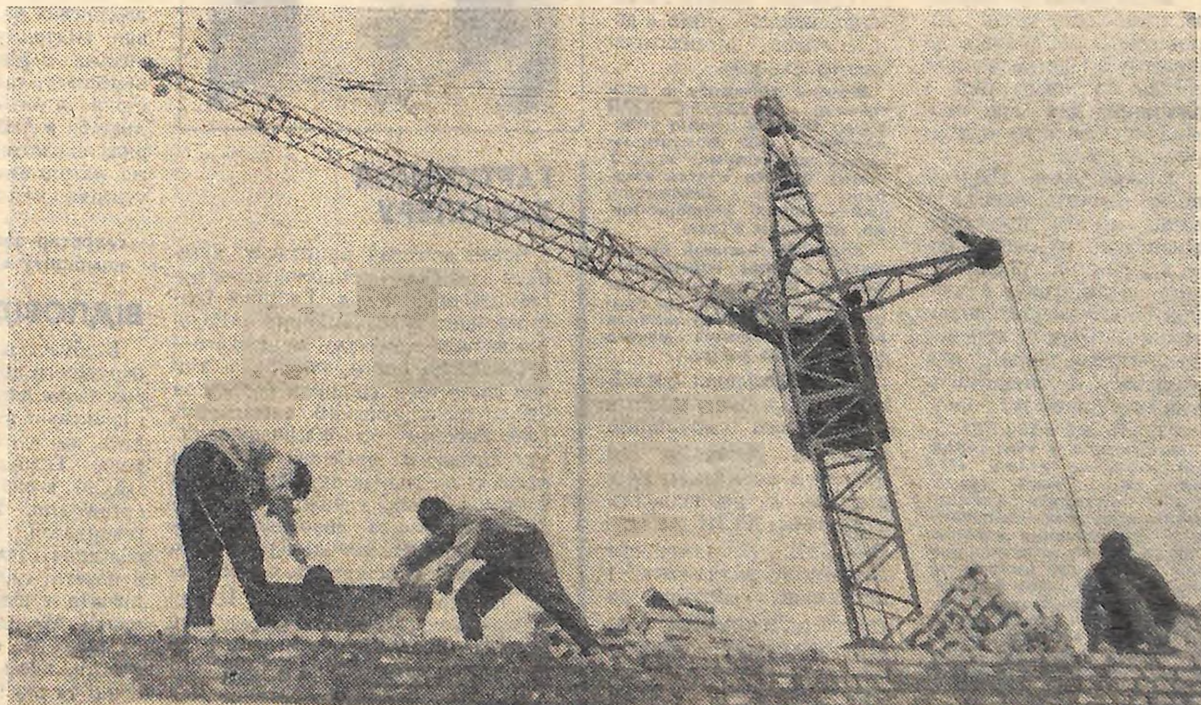
ні. Не дивно, що їх кількість постійно зростає. Лише цього року комсомольські пугівки одержали близько півтори тисячі студентів; за два трудових

місяці вони освоїли 1 мільйон 730 тисяч карбованців.

А вчора в Кіровограді представники всіх 13 студентських загонів області

зібралися на свій традиційний зліт.

Розповідь про його роботу читайте в одному з наступних номерів «Молодого комуніста».

Через тисячі історій і людських біографій пройшов Чигирин. Місця, що колись чули Богдана голос, тепер любі серцю людей різних національностей нашої країни. Багато хто з них живе тут, інші — часті гості чигиринців.

«Я народився і живу на Кубані, в станиці Павловській. У сім'ї з покоління в покоління передбачається згадка, що наші далекі предки приїхали з України».

гулькнув на той час з-за рогу вулиці Богдана Хмельницького.

Хвилини за п'ятнадцять — двадцять ми, стомлені, але збуджені й веселі, вибралися на вершину. Зблизька пам'ятник гетьманові України видався ще величнішим, Хмельницький стоїть на весь зріст з високо піднятою у правіці булавою, що вказує на Переяслав, зі шматком пергаменту в лівій руці.

цих держав. Про те, як зустрічали 1644 року російського посла Г. Унковського на українських землях, свідчать документи, що зберігаються в Чигиринському краєзнавчому музеї. В одному з них написано: «А як ехали Запорозькою землею, от порубежного города Конотопа до Чигирини і в городе... зустрічали і проводжали конные со знаменами, а у городов

охоче відкрили музей. Серед багатьох експонатів ми знайшли й те, що нас цікавило.

Для захисту відбудованого з руїн Чигирини після кампанії 1677 року тут залишили 15 тисяч козаків на чолі з полковником Я. Коробкою та російський полк на чолі з воеводою І. Ржевським. У червні 1678 року 200-тисячна турецька армія Кара Мустафи вирушила на Чигирин. Місяць російсько-українські війська під командуванням Г. Г. Ромодановського та І. С. Самойловича обороняли місто. Російські солдати та українські козаки виявляли чудеса хоробрості. І тільки діставши наказ, вони залишили місто. В цих боях загинуло чимало українських і російських воїнів, що пліч-о-пліч боролися проти турецької навали. На їхню честь і встановлено на Богдановій горі меморіальну дошку.

Дружба між двома братніми народами, загартована понад триста літ тому, не раз іще витримувала тяжкі випробування. Але від того лише міцніла. В музеї чимало експонатів, що свідчать про багатонаціональні зв'язки чигиринців з народами всіх братніх республік. Є тут розповіді про сина сонячної Грузії Л. В. Чхеїдзе, лікаря, викладача Тбіліського медичного інституту, що був у місцевому партизанському загоні імені Сталіна хоробрим розвідником, тепер він почесний громадянин Чигиринського району, про мужнього ярославця Г. В. Макаровича, що керував боями за визволення Чигиринщини, а нині працює в колгоспі «9-е Януаря» Даниловського району Ярославської області.

Сюди, до Чигиринського краєзнавчого музею, приїждять з усіх кінців республіки, щоб уклонитись пам'яті мужньої людини — Богдана Хмельницького — ініціатора великого возз'єднання братніх українського та російського народів.

НА ФОТО: один з експонатів музею. (Картина невідомого художника, на якій зображено героїчний епізод визвольної боротьби українського народу проти польської шляхти).

3 ГЛИБИН ДО 325-РІЧЧЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ СУБОТІВСЬКИХ ЛЕГЕНД УКРАЇНИ З РОСІЄЮ

ни», — розповідає робітник Павловської взуттєвої фабрики І. Чигирин у листі до чигиринців. — Свідчить про це і єдине в станиці прізвище — Чигирин. Тим-то й вабила мене точка на географічній карті з назвою вашого міста.

Недавно мрія про відвідання Чигирини збулася. Привітно й гостинно зустріли мене і в місті, і в селах району. Взаємні розповіді про славу історію батьківщини Богдана Хмельницького надовго зостануться в моїй пам'яті...

Наступного дня від редактора місцевої газети І. О. Приходька ми багато узнали про інтернаціональні зв'язки чигиринців. Були й зустрічі з цікавими людьми в Суботіві, Стецівці, але тоді, першого дня, нас владно манила до себе засніжена вершина Богданової гори. Ми не могли не побувати на ній. Грузини в снігу, рушили на гору, немало здивували чигиринців, що ви-

Автор зобразив героя саме в той момент, коли він закінчив читати перед козацтвом присягу на вірність Росії...

«Задум ваш... за слушний визнаємо і даємо нашу військову вам пораду, аби тієї справи не кидали і її скінчили для найкращої користі вітчизни нашої Малоросійської і аського війська Запорозького...» — так оцінили на Січі козаки Богданову ідею возз'єднання з братнім російським народом. І згодом, під час чигиринських походів 1677 і 1678 років, воїни підтвердили вірність своїм словам. Про це тут, на Замковій горі, нагадує все. Ось кілька меморіальних плит. Згорнувши сніг, читаємо на одній з них: «На цьому місці під час визвольної війни українського народу 1648—1655 рр. проти польських загарбників була резиденція гетьмана Богдана Хмельницького...» Саме тут Хмельницький приймав послів з Росії, Польщі і Туреччини, котрі пропонували козакам Україну стати під покровительство

пеших с ружьями, и на встрече и на прозвонании стреляли из пушек...»

Влітку минулого року Чигирин відзначав 300-річчя героїчної оборони міста від навали тисячної турецько-татарської армії Ібрагіма-паші, яка завершилась повною перемогою російських солдатів та українських козаків. Кроз'ю скріплювалась дружба між українським і російським народами. На Замковій горі є ще одна меморіальна плита. На ній написано: «На пам'ять о воеводе Иване Ржевском, полковнике Якове Коробке и прочих воинах, павших при защите Чигирини в 1678 году от нападения 120000-й турецко-татарской орды...» Захотілося дізнатися, хто ж ці герої. Допомогли експонати великого міського краєзнавчого музею, котрий ми відвідали наступного дня. Працівниця музею М. К. Червоноока, довідавшись, що ми забилися в таку негостю до Чигирини з Кіровоградщини,

Трудящі Черкаської і Ярославської областей — давні суперники по змаганню. Чигиринці змагаються з трудівниками Перемисько-Залеського району. Часто обмінюються делегаціями, діляться досвідом.

Понад 700 робітників різних національностей зайняті на будівельних майданчиках Чигиринської ДРЕС. Тут посланці з Казахстану і Сибіру, Владивостока і Алтайського краю, є навіть з Камчатки. Головний інженер управління, наприклад, — уралець Ю. Г. Григор'єв. І водночас на спорудженні БАМу спільно з усіма трудящимися українськими будівельними загону, є там і чигиринці. Для майже половини чигиринських юнаків покликанням стало... море. Ще 1855 року київська газета «Зоря» писа-

ла: «Морський судоплавний промисел став основним заняттям чигиринців ще в сиву давнину... Економію весни тутешні моряки вирушають у Миколаїв, Одесу, Бердянськ, Мазіуполь, Таганрог, Азов та інші приморські міста, де влаштовуються на торговельні судна... Чигиринські моряки — високорослий, гарний і міцний народ».

І в наші дні в «сухопутному» Чигирині живуть славі морські традиції. Правда, якщо раніше це було викликано тим, що земля тут не годувала, була не по кишені біднякам, то тепер — це данина романтичним мріям юності.

Ю. ДМИТРЕНКО,
В. ГРИБ (фото),
співкорреспонденти «Молодого комунара».

(Далі буде).

ВИВЧАЄМО МАТЕРІАЛИ З'ЇЗДУ

ПРО ЦЕ ПІШЛОСЯ НА ВСЕСОЮЗНОМУ
ЗОНАЛЬНОМУ СЕМІНАРІ СЕКРЕТАРІВ
ЗАВІДУЮЧИХ ВІДДІЛАМИ УЧНІВСЬКОЇ
МОЛОДІ РАЙКОМІВ І МІСЬКОМІВ
КОМСОМОЛУ.

На XVIII з'їзді ВЛКСМ пам'ятено програму дальшого вдосконалення діяльності Ленінського комсомолу. Перед комсомольськими працівниками, першочисно ми комсомольськими організаціями і піонерськими дружинами поставило відповідальне завдання — донести до свідомості кожного школяра рішення комсомольського форуму.

У Кіровському райкомі комсомолу міста Кіровограда це завдання до початку з'їзду визначили заходи по пропаганді і вивченню цих документів, розробили методичні рекомендації.

Пропагувати з'їзд — це не значить переказувати, як він проходив. Необхідно на основі його матеріалів розкрити, чим підтверджує комсомол своє високе призначення — бути резервом і помічником партії, яка оберігає і продовжує добрі традиції всіх комсомольських поколінь.

Наприклад, у 19-й середній школі на стенді «Ми вірна зміна твоєї, комсомол!» появились спеціальні «бойових листівки» усіх піонерських загонів. Кожен із них став своєрідним звітом про виконання рішень XVIII з'їзду ВЛКСМ.

У день відкриття з'їзду в школі теж було свято. Літали комсомольські, піонерські пісні. Стінгазети загонів, плакати, транспаранти прикреслили шкільні коридори.

Рівно о десятій ранку голова ради дружини Галі

Цюра відкрила лінійку, присвячену початку з'їзду. Піонери рапортували про свої успіхи в навчанні, праці, громадській роботі.

Так пройшов цей день і в багатьох інших десятирічках району.

Шкільні прес-центри щодня інформували про перебіг з'їзду. Комсомольці зачитували уривки з доповіді і промов, коментували виступи делегатів. Усе це полегшило дальшу роботу по ознайомленню учнів з документами комсомольського форуму.

Велику допомогу в пропаганді матеріалів XVIII з'їзду ВЛКСМ подає кіноленторій «60 комсомольських полум'яних літ». У ньому беруть участь ветерани партії і комсомолу, кращі молоді виробничники, делегати з'їзду.

«Наш Ленінський комсомол», «Закон комсомольського життя» — так називаються гуртки, що працюють у багатьох школах району протягом усього навчального року.

Комсомольські організації шкільні допомагають піонерським дружинам готувати піонерів до вступу в комсомол, пропують і роз'яснюють матеріали XVIII з'їзду ВЛКСМ. А комітети комсомолу залучають і неспівзрілу молодь до участі в Ленінському запліку, в ході якого юнаки і дівчата глибоко вивчають документи XVIII з'їзду ВЛКСМ і XXIII з'їзду ЛКСМ України.

ГАРТУВАННЯ ХАРАКТЕРУ

Члени комітету комсомолу, активісти заводської комсомольської організації імені Юрія Гагарина Толбукінського м'ясокомбінату «Родона» завжди в пошуку, мета якого — виховати молодого робітника гідним свого часу, свідомим борцем за ідеали соціалістичного суспільства, колективістом та інтернаціоналістом. Великого значення активісти надають наставництву. Серед педагогів у робочих спеціалізах — комуністи, передовики виробництва. Вони допомагають молоді піднімати професійну майстерність, оволодівати передовим досвідом. Цьому сприяють також школа передового досвіду, курси на кращого за професією, договори на змагання.

Соціалістичне змагання підносить молодого виробничника як особис-

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

тість, формує його характер, виховує високі моральні якості.

Творча участь молоді у всенародному русі за економію та бережність — іще одне важливе завдання, яке розв'язує заводська комсомольська організація. У нас відкрито рахунок у книзі «Молодіжний фонд — сьомий п'ятиріччя», де вже записано чималі наші заощадження.

Формування у молоді марксистсько-ленінського світогляду — в центрі уваги комітету комсомолу. Ми здійснюємо ці завдання через систему політосвіти. У нас діють дві школи та один гурток, слухачі яких вивчають політичну економію, науковий комунізм, філософію. Практикуємо написання рефератів на різні теми, провели науково-теоретичну конференцію «Роль молоді і робітничого класу в утвердженні соціалістичного способу життя». Відбулися у нас цікаві зустрічі з активним борцем проти фашизму і капіталізму Станісом Козаковим, учасником вересневих подій Житомирщини. Підтримуємо зв'язки з ровесниками з Кіровоградського м'ясокомбінату, традиційними стали зустрічі в клубі болгаро-радянської дружби в Албнії. Ростуть мої товариші справжніми інтернаціоналістами, патріотами, творчими ділами утверджуючи це високе звання.

Елена ЯВАШЕВА,
секретар завкому ДКСМ м'ясокомбінату «Родона».

ВІДПОВІДЬ — ДІЛОМ

Відбувся пленум Толбукінського окружного комітету ДКСМ, який розглянув питання про хід вивчення і практичне втілення в життя завдань, що випливають з Листа товариша Тодора Живкова до ЦК ДКСМ, в окривній комсомольській організації. В доповіді і виступах говорилося, як було організовано вивчення і роз'яснення Листа, які конкретні справи звершили юнаки і дівчата у відповідь на виклики партії. Молодь боролася за дальше підвищення ефективності і якості роботи, вдосконалення організації праці та планування.

Іван НІКОЛОВ.

ДОБРУДЖАНСЬКІ НОВИНИ

ДОСТРОКОВО

Добрі показники у праці має колектив молочнотоварного комплексу села Козлодуйці. І це завдяки таким трудівникам, як оператор машинного доїння Ганка Велева. Вона достроково виконала річне завдання, надівши 192,5 тонни молока. На кінець року Ганка матиме ще 32 тонни.

ЗАЦВІТУТЬ ТРОЯНДИ

З кожним роком красивішою стає Шабла. Ось і північною осінню жителі доклали рук, аби місто було ще кращим: під керівництвом міської народної Ради проведено озеленення вулиць і алей. Поряд зі старими насадженнями троянд появляються нові. Тільки за два дні висаджено 1000 кущів троянд.

МОЛОДІ РАЦІОНАЛІЗАТОРИ

Навряд чи знайдеш таке підприємство в окрузі, де б не було раціоналізаторів. Багато серед них молодих виробничників. Тільки цього року вони подали близько 200 пропозицій, понад 50 з яких уже впроваджено. Їхній економічний ефект — 93 тис. левів.

З ОЦІНКОЮ «ВІДМІННО»

Хоч і зменшується потік туристів на комплексі Албена, та ведіям роботи вистачає. Тут відбувся огляд готовності автотранспорту до роботи в міжсезоння. Всього 198 автомобілів комісія прийняла з оцінкою «відмінно». Найбільші старання виявили водії Атанас Чабанов, Іванов Нейчев, ремонтники Тодор Павлов, Михайл Андонов та інші.

На знімку: пам'ятник маршалу Ф. І. Толбухіну в окружному центрі, який носить його ім'я.

Фото Ігната АБАДЖІЄВА.

«Ударною справою комсомолу і далі повинна бути активна участь у виробництві зерна, цукрових буряків, соняшнику та інших найважливіших сільськогосподарських культур».

(З матеріалів XVIII з'їзду ВЛКСМ).

ІДЕЯ створення комсомольсько-молодіжного колективу в тракторній бригаді колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району виникла, мабуть, восени минулого року, коли Валентин Ястремський уперше заявив про свою досить високу механізаторську майстерність: здобув перше місце в республіці серед молодих водіїв бурякозбиральних комбайнів КСТ-3. Переможця нагородили іменним бурякозбиральним комплексом РК-6 «Славутич». Тоді першому секретареві райкому комсомолу Миколі Стасюк довелося вілювати цю ідею з життя: кожен механізатор на прикладі Ястремського переконувався, на що здатна молодь, і на чергових зборах, що проходили в один із днів роботи XVIII з'їзду ЛКСМ України, хлопці одностайно вирішили віднині працювати за законами комсомольсько-молодіжного колективу. Того дня кожен дізнався про досвід роботи комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Володимира Ульянова, котру вже добрий десяток років очолює комуніст А. Харкавий. На відміну від звичайної бригади, продуктивність праці тут вища на 15 процентів, плинність кадрів нижча в 4—5

разів. Машини Іваном Настасіємком посіли перше місце у змаганні серед молодих учасників бурякових жнив району. Зібравши цукристі на 327 гектарах, вони ще й допомагали трудівникам колгоспу імені Щорса. Григорій Чорнобай став першим у районному змаганні водіїв бурякозбиральних комбайнів марки КСТ-3.

Подібні приклади можна навести і про роботу жатків, орачів... Ось що значить комсомольсько-молодіжний колектив. Саме заради неї Анатолій Делекий і Станіслав Буран, повернувшись цього року з військової служби, відразу прийшли в сім'ю механізаторів. Під враженням отой молодечої неадаптованості, що нині панує у бригаді, відчували себе справжніми господарями землі й Михайло Міняйлик, брати Михайло та Анатолій Козішкурти. Очевидно, назавжди визначили свій шлях у житті той же Міняйлик і Володимир Лупан, бо вступили на заочний відділ технікуму механізації сільського господарства. Більше десятка молодих механізаторів навчається у вечірній школі. Вони розуміють: без знань тепер у хліборобстві успіхів не матимеш.

Аби молодь лишалася в колгоспі, правління скористалося прикладом передових господарств. Колгоспник, який виявив бажання вчитися на короткостроковому курсі трактористів, отримує попередній середньомісячний зарплату, випускник школи — 45 карбованців щомісяця. По закінченні курсів механізатор-новачок одержує в перші три місяці або ж на 40 процентів вищу платню від заробленої, або на стільки ж процентів йому знижують норму виробітку (залежно від виду роботи). В наступні три

місяці йому знижують норму або підвищують оплату на 20 процентів. Колгосп допомагає механізаторам у спорудженні житла будівельними матеріалами, транспортом і т. д.

Та, певно, більш важливо, що молодь тут гостинно має моральну підтримку. Секретар парткому Валентин Іванович Нетеппюк, наприклад, завжди словом і ділом допомагає групкомсоргові тракторної бригади Анатолію Геркіялу. Завжди цікавиться життям молоді голова колгоспу Іван Микитович Болгаренко. Нерідко буває у бригаді, допомагає розв'язувати різні нелегкі питання.

Звичайно, в житті комсомольсько-молодіжного колективу, як і всієї молоді села, іще чимало нерозв'язаних проблем. Частіше б заохочувати юнаків і дівчат добрим словом на зборах, перед усіма колгоспниками, популяризувати їхні успіхи серед батьків, учнів місцевої школи, не шкодувати коштів для того, щоб організувати цікаве, змістовне дозвілля. Тоді не тільки в тракторній бригаді, а й на таборних фермах стане більше молоді. Комітетові комсомолу, що його недавно очолює молодий комуніст Петро Шатковський, необхідно ширше розгорнути культурно-масову роботу. Трапляється інколи, що юних новачків «нагороджують» тракторами, які вже пора списувати. Слід було б придбати нові тракторні верстати, ковальсько-пресове обладнання, електрозварювальні апарати. Адже матеріальна база ремонтної майстерні ще слабка.

І ще одне. Не так часто в області народжуються і за один неповний рік досягають значних трудових успіхів хліборобські колективи. Та часом зони лишуються поза увагою культурміщів району, лекторів. А шкода, бо саме таким колективам треба приділяти найбільше уваги. Виступаючи на XVIII з'їзді ВЛКСМ, товариш Л. І. Брежнєв сказав: «Зрозуміло, наказом на селі залишатися не примусиш. Створення добрих умов для життя і праці на селі, виховання поваги до праці землероба, любові до рідної природи, до землі-матінки, вміння і бажання докласти до неї своїх рук — ось наш метод залучення підрастаючого покоління до роботи на полях і фермах». Про це йшла мова й на липневому (1978 року) Пленумі ЦК КПРС.

А створення умов для позитивного життя і творчості молоді на селі залежить передусім від керівників господарств, комітетів комсомолу, профспілкових організацій і культурно-освітніх закладів. Бо від сьогоднішньої і завтрашньої молоді села залежить достаток продуктів харчування в країні.

Р. МАРЧЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста».
Ульяновський район.

ІТАЛІЯ

Трагедія італійських дітей

Тринадцятирічний Доменіко ді Пало з містечка Мінервіно Мурджі (провінція Барі) покінчив життя самогубством, повісившись на дереві біля стада, яке йому наказав сторожити хазяїн.

Щоб якось звести кінці з кінцями, батьки віддали хлопчика багатому землевласникові, коли йому, хлопчикові, було тільки 10 років. Маленький Доменіко з ранку до вечора пас овець, почував з ними в кошарі, харчувався випрошено. Додому його відпускали не частіше одного разу на місяць. Таке життя тривало три роки, і Доменіко не витримав самотності і жорстокої експлу-

сському господарстві, сфері обслуговування.

Італійські профспілки і ліві партії ведуть боротьбу за те, щоб покласти край ганебній системі експлуатації дитячої праці. Але добитися успіху в умовах злиднів сотень тисяч сімей і при наявності в країні масового безробіття надзвичайно важко. Судові органи, покликані стояти на варті законів, не досить суворо карають за порушення законодавства по охороні праці ма-

результаті: нервовий розлад, що загрожує серйозними ускладненнями, якщо врятувати незміцнілу психіку дитини. А на маленьких американців обрушується 20 тисяч рекламних передач на рік.

Вимога американських лікарів припинити показ реклами для дітей по телебаченню подібна до голосу волаючого в пустелі, бо реклама приносить нечувані прибутки телекомпаніям. Фірми, що випускають іграшки і ласощі, дитячий одяг і спортивний інвентар, щороку витрачають на рекламу 500 мільйонів доларів.

Зросла нервозність від незадоволених прохань про покупку тієї чи іншої іграшки, зіпсовані зуби від надмірного вживання розрекламованих цукерок, рабська прикутість до телевізора, який стає постійним «порадником і другом», — такі наслідки цих атак на маленьких глядачів. А найголовніше — з допомогою дитячої реклами телевізійні торговельні корпорації формують психологію майбутніх покупців, уся життєва філософія яких полягає у прагненні придбавати.

К. СТРИЖОВСЬКИЙ.

(ТАРС).

З ТЕЛЕТАІПНОЇ

СТРИЧКИ

ТАРС

ПРАГА. Тисячний нульовий затвор для магістральних газопроводів виготовив на радянські замовлення колектив заводу енергетичного машинобудування «ЧКД — Бланско» імені Георгія Димитрова у Чехословаччині містечку Бланско. Випущене тут устаткування встановлено на магістральних газопроводах серед Азії — Центр СРСР — Західна Європа. Ним оснащений також збудований спільними зусиллями соціалістичних країн — членів РЕВ газопровід «Союз», який щойно став до ладу.

БУДАПЕШТ. Підбито попередні підсумки руху за високу якість продукції на підприємствах Угорщини. Цього року почесний Знак якості був присвоєний більш як 150 виробам підприємств республіки. Серед них — телевізори, радіоприймачі, багато видів продукції швейної і шкільної промисловості.

АНКАРА. Шістьдесят тисяч турецьких жінок поставили підписи під вимогою створити в країні широкую мережу дитячих садків і ясел. Тепер у Туреччині діють менш як 20 державних закладів дошкільного виховання. Приватні ясла і садки практично недоступні сім'ям трудящих через високу плату.

БУЕНОС-АЙРЕС. В Аргентині триває зростання дорожнечі. Тільки за минулий місяць вартість життя в країні зросла майже на 9 процентів. Всього за 11 місяців цього року ціни на продукти і товари першої потреби зросли майже на 148 процентів.

НЬЮ-ЙОРК. Власні міста Пейнтсвілла (штат Кентукі) заклали всі жителі, чисельність яких становить 10 тисяч чоловік, негайно покинути свої житла. Причиною цієї вимоги, за повідомленням муніципалітету, було виявлення серйозних пошкоджень у висотній греблі на ріці Пейн, в результаті яких місто, розташоване в низині, може бути в будь-яку хвилину затоплене.

ПОРТУГАЛІЯ. Дедалі ширші верстви народу — робітники, селяни, представники жіночих і молодіжних організацій — включаються в боротьбу за ефективне розв'язання соціально-економічних проблем країни. Вони вимагають поінформувати з масовим безробіттям і поліпшити умови праці, виступають проти постійного зростання вартості життя і заморожування заробітної плати.

На з'їмках: жінки Ліссабона виступають проти підвищення вартості життя в країні.

Фото ЧТК — ТАРС.

атації. Ця трагічна історія, яку розповіла газета «Корр'єре делла сера», — не поодинокий епізод. Свого часу газети писали про самогубство чотирнадцятирічного Мікеле Колонна з містечка Альтамура (область Кампанія). Мікеле було фактично «продано» хазяям за кілька кілограмів масла та сиру. І він мав від зорі до зорі сторожити хазяйське стадо.

За повідомленнями італійської преси, в деяких містах півдня Італії досі зберігають середньовічний «ринок» роботою сил — багаті землевласники за злидню платили наймачів на роботу малолітніх дітей. Бідні багатодітні сім'ї змушені «продавати» дітей багатіям, щоб позбутися зайвого рота. В результаті хлопчини і дівчатка опиняються на становищі справжніх рабів, зазнають жорстокої експлуатації.

Трагедія малолітніх дітей на півдні Італії є найяскравішою ілюстрацією широкої експлуатації дитячої праці в капіталістичній Італії. Італійське законодавство забороняє використання праці дітей, яким менше 14 років, однак ці закони повсюдно порушуються. За даними профспілки, понад 500 тисяч італійських дітей віком від 8 до 14 років працюють у різних галузях італійської економіки, в тому числі в будівництві, сіль-

В. МАЛИШЕВ,
кор. ТАРС.

США

Великий бізнес на маленьких американцях

Назви цієї хвороби не знайти навіть у найповнішому медичному довіднику, але американські педіатри вже нарекли її «гівімі», що в перекладі з англійської мови означає «дай мені».

Дитячі лікарі США б'ють тривогу: епідемія «гівімі» охопила всю країну. Та це й зрозуміло, адже в кожному домі є джерело заразних вірусів хвороби — це... телевізор. Щодня в красивій обгорті реклами для дітей по телевізійній мережі поширюються збудники цього захворювання. Схема дії вірусу «гівімі» досить проста: по телебаченню рекламуються дорога іграшка, дитина загоряється бажанням придбати її, але купити ні на що. В

На дверях одного з кабінетів Світловодського Будинку піонерів і школярів імені Героїв «Спартак» написано: «Клуб юних філателістів». За дверима чути різноголосні гомін, що супроводжується захопленими вигуками, запитаннями, відповідями на них.

— Що це, Сергію, за марка? Я такої у тебе не бачив.

— Це Південний Уельс. Нею я думаю почати нову серію.

— Олег, ти ще не отримав нового номера журналу «Філателія СРСР»?

Розташувалися біля керівника клубу Л. А. Лебедева, юні філателісти обмінюються марками, розглядають колекції свого керівника.

Минуло вже десять років, відколи хлопчики і дівчатка вперше переступили поріг клубу. Деякі з них прийшли тоді з альбомами для марок, а більшість принесла звичайні учнівські зошити, на сторінках яких було наклеєно найрізноманітніші поштові мініатюри.

Розповідаючи про способи колекціонування поштових мініатюр, Леонід Анатолійович перейшов до вивчення їх історії. Юні любителі марок узнали багато цікавого про розвиток

філателії взагалі, про те, як відбувався цей процес у нашій країні. Ім, зокрема, стало відомо, що в Росії першу поштову марку випущено в грудні 1857 року; що перші радянські марки появились через рік після Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Майже 60 ентузіастів

знайомить своїх друзів з тими видами рослин і тварин, що є на території країни.

— Колекція марок, — каже Сергій Юда, член міського відділення Всеукраїнського товариства філателістів, — це своєрідна енциклопедія. В ній усе — природа, наука і техніка,

нього вони довідалися, що марками цікавилися Н. Маркс і М. Калінін, М. Фрунзе і В. Пін, Г. Димитров і І. Павлов.

Щоразу члени клубу беруть участь у міських та обласних філателістичних виставках, виборюючи призові місця і високі нагороди. Торік, наприклад, колективну колекцію клубу філателістів «Здіймись вогнищами» на обласній виставці було відзначено бронзовою медаллю.

Захоплення школярів філателією при визначенні ними свого шляху в житті відіграє неабияку роль. Про це свідчать численні приклади. Систематично відвідуючи заняття, Андрій Розумний колекціонував марки на тему «Автомобіль. Його історія і розвиток». А тепер він — студент Харківського автомобільного інституту. Часто на адресу клубу філателістів приходять листи, в яких Андрій висловлює щире подяку Л. А. Лебедеву, що допоміг йому правильно визначити свій життєвий шлях.

А. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

м. Світловодськ.

Завітайте у відділ «Книги» Добровеличківського районного університету, і вас привітно зустріне завідувач відділом Валентина Горбатюк. Любить вона свою справу. Тим-то Валентина визнала кращою за професією серед працівників торговель району. Допомогає подружжю розповсюджувати книги продавця відділу комсомолки Лариса Роголова. Дівчатка беруть активну участь у виставках-розпродажах книг, часто привозять літературу у виробничі колективи та школи району.

На знімку: В. ГОРБАТЮК.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

ДЕНЬ ЗВИЧАЙНИЙ — ДЕНЬ ОСОБЛИВИЙ

СІЛЬСЬКІ ЕТЮДИ

РАНОК розгорявся довго. Тремтючи від морозу, він сонно кутався під темним схилом неба. На самому узліссі цілком лежала ще холодна тінь, і лише малесенькі міхтарники іноді зрідка пересвічувалися між собою — не хотіли відпускати ніч. Та їхні іскринки вже не могли суперечити сонячній пожежі, що розгорілася на цей час.

Ми зупинилися на самісінькому узліссі «грунтови», чекуючи на картоплекопалку і машину з відрами та мішками. Хвилини п'ять — десять було ще в запасі, і ми вирішили ознайомитися перед тим з «фронтом роботи». Непомітно розтяглися по полю довгим ланцюжком.

— Багатенько все-таки картоплі цієї, боюся, не впораємося за день, — протягнув рудий Женька.

СИНІП «Беларусь» з величезним причіпом швидко обійшов картопляне поле і виїхав на середину. Справа, зліва і попереду нього, як шахматні фігури у найбільшій розпал гри, стояли вщерть наповнені картоплею мішки.

— Е-гей, шефі! — висунувся з кабіни Григорій Олексійович. — Не ловіть гаф!

— Підіом, гвардія! — скомандував наш майстер, пеху — Микола Максимович.

У кузов один за другим полетіли мішки.

— Давай, тату, повний уперед! — перекириваючи торохотіння мотора, закричав Генка, коли причіп був уже повен.

Генка хотів було бігти до трактора, але той раптом, не проїхавши і п'яти метрів по розкислому по-

1. МА-ЛЕНЬКА

— А чого? — у тон заперечив йому сусід Коля Устинов, хвацький футболіст нашого заводу. — Ось пройдемося таким ланцюжком разів п'ять — шість — і вважай, подяка від директора радгоспу в кишені.

— Чи бачили — «подака!» Це тобі не по футболу-тому долю з м'ячем бігати...

— Та вистачить вам, — втрутився у розмову Юра Вовк. — Ось їде бригадирка, сама й скаже, скільки треба зробити — око набите.

Недалеко від нас загальмував «газик». З кабіни неспіхом вилізла невисокого зросту жінка і попрямувала назустріч.

— Ну, як? — весело запитала вона. — Не замерзли ще?

— Скачемо, — відповів хтось.

— Отаке, хлопці, біда та й годі, — лице її відразу ж перемінлося, стало серйозним. — Чотири гектари всього залишилося, але й ті можуть пропасти: непогода! Щоб їй неладно було! Ось-ось, думали, закінчимо, та ба — дощ поспав. А тут і мороз в гості прийшли...

— Мамо, мамочко! — від машини бігло дівчачо ронів п'яти. — Мамочко, дядя Коля сказав, що його на фермі чекують.

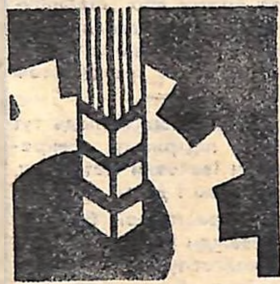
— Добре, добре, моя малея. Зараз їдемо. Ну, хлопці, почнемо! День же сьогодні який гарний вийшов, — у голосі її командир, і гаряче прохання, — Танюшко, неси-но пам мішки, — жінка нахилилася до дочки, витираючи хусточкою повнінік щічки.

— Мам, пусти... Ну, мам! — закричала головою дівчинка. — Працювати треба. — Відмахнулася і побігла до купи мішків.

Оце так маленька! Її слова враз підняли нас. Ми поспішили за картоплекопалкою, яка встигла вже відійти аж до лісу.

— Дрібну... Дрібну також не пропускай, — повчав рудий Женька свого сусіда, — знадобиться!

2. ПОЛЕ, ЯК МОРЕ

лю, зупинився. Великі задні колеса продовжували крутитися, розгладжуючи під собою мокру землю. Тракторист увімкнув задню передачу — машина не рухалася, спробував ще раз уперед — безуспішно.

— Тату, затекай! — діловито прокричав Генка. — Дай-но ключ «на сімнадцять».

Григорій Олексійович протягнув силові інструменти, і, коли той роз'єднав шланг гідравліки, а потім від'єднав і причіп, трактор легко визволився з полону і заїхав до причепа з іншого боку.

Дві-три хвилини — гора мішків з картоплею виїхала на дорогу.

— Нормально, — витираючи рини, сам собі сказав Генка.

— А ти, хлопчина, молодець, — посміхнувся Андреев.

— А чого тут? — відмахнувся той. — Ми он з татком ще не в таких «штормах» були, правда, тат?

— Правда-правда, — у голосі батька чулися нотки гордості за Генку. — Ти молодець у мене...

— Так, солдат буде діловий. Що й говорити. Во-хлопені!

— Рапо ще йому в солдати — дванадцятий лише пішов, — розсудливо зазначив Григорій Олексійович.

— А я й не піду в солдати. Я в матроси хочу — на море. Воно таке велике, як наше поле... Море — сила! І я сильний. Ось скоро дасть мені татко трактора, сам поле переорю. А потім — на море.

— А як же школа? — запитав Устинов.

— Школу також кінчати треба, — він заклопотано зітхнув. — І ще треба Віталю навчити на тракторі їздити... Ні, мабуть, навчати брата буду, коли з плавання повернуся — він підросте до того часу. Ми з ним удвох на тракторі будемо працювати, правда, тату?

— Правда — правда...

В. СТУПАК.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровограда. Газета печатається на українському азіче.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галицька, 2.

ДО УВАГИ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Продовжено передплату на газету і журнали на 1979 рік (крім лімітованих і тих видань, на які тираж вичерпано).
Ви ще маєте нагоду передплатити і обласну молодіжну газету «Молодий комунар».
Передплата ціна на рік — 2 карбованці 40 копійок. Індекс 61197.
Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у листоноші чи громадських розповсюджувачів преси.

Редантор М. УСПАЛЕНКО.